

DOI 10.31651/2524-2660-2021-2-105-111
ORCID 0000-0002-9789-464X

АПШАЙ Федір Васильович

здобувач кафедри інформаційно-комунікаційних технологій та методики викладання інформатики,
Рівненський державний гуманітарний університет
e-mail: apshar_fv@ukr.net

УДК 378.147:78:004(045)

**РОЗВИТОК ІКТ-КОМПЕТЕНТНОСТІ МАЙБУТНІХ ФАХІВЦІВ
ГАЛУЗІ «КУЛЬТУРА І МИСТЕЦТВО»**

Проаналізовано нормативні документи, наукові праці, на основі чого необхідно розробити методичку розвитку ІКТ-компетентності майбутніх фахівців галузі «Культура і мистецтво».

Запропоновано визначення інформаційно-комунікаційної компетентності майбутнього фахівця галузі «Культура і мистецтво» як здатність вирішувати навчальні та професійні завдання з використанням інформаційних і комунікаційних технологій, володіти програмними засобами для їх виконання.

Виокремлено етапи підготовки майбутніх фахівців галузі «Культура і мистецтво» щодо застосування ІКТ: початковий, базовий, завершальний. Визначення рівня ІКТ-компетентності майбутніх фахівців у галузі «Культура і мистецтво» реалізовано шляхом анкетування, тестування та перевірки практичних завдань.

Ключові слова: ІКТ-компетентність; майбутні фахівці; галузь «Культура і мистецтво»; аналіз; тестування; анкетування; рівень ІКТ-компетентності.

Постановка проблеми в загальному вигляді. Розвиток системи освіти України зумовлює оновлення парадигми підготовки фахівців галузі «Культури і мистецтва» на основі збереження традицій і кращих практик національної системи освіти, а також відповідності її перспективному розвитку інформаційного суспільства та забезпеченню якості освіти. І це набуває ще більшої актуальності у період зростання темпів науково-технічного прогресу, постійного збільшення обсягу інформації, якою повинен оволодіти фахівець. Тому постає питання про підвищення вимог до якості його підготовки. Вони, у свою чергу, формуються на концептуальних засадах, визначених у Законах України «Про освіту» (2017), «Про вищу освіту» (2014), «Про культуру» (2011), Стратегії розвитку сфери інноваційної діяльності на період до 2030 року в умовах глобалізаційних викликів та сталого гармонійного розвитку суспільства, де освіту в галузі культури розглядають складною, відкритою до змін, розгалуженою системою мистецьких, творчих, культурно-просвітницьких чи народно-аматорських закладів і громадських утворень. Разом з тим слід відмітити, що заклади вищої освіти залишаються поза увагою

мистецьких і просвітницьких центрів, тоді як саме в них формуються майбутні фахівці з усіх спеціальностей галузі «Культура і мистецтво».

Перспективним напрямом реформування як загальної, так і професійної складових підготовки майбутніх фахівців галузі «Культура і мистецтво» є інтеграція інформаційно-комунікаційних технологій (ІКТ) в освітній процес. Відтак особливого значення набуває питання розвитку ІКТ-компетентності майбутніх фахівців, зокрема і фахівців галузі «Культура і мистецтво», котрі мають уміти використовувати сучасні засоби ІКТ для вирішення практичних професійних завдань і здійснення професійної діяльності на якісно високому рівні. Вони повинні вільно орієнтуватися в інформаційному освітньому середовищі (ІОС) згідно з вимогами державних стандартів, володіти технологічними й інформаційно-комунікаційними прийомами професійної діяльності, навичками їхнього застосування для вирішення практичних завдань, уміти послуговуватись з цією метою відповідними до завдань програмними засобами.

Аналіз досліджень і публікацій. Проблема розвитку ІКТ-компетентності майбутніх фахівців галузі «Культура і мистецтво» у психолого-педагогічній літературі знайшла відображення у вирішенні широкого кола теоретичних і прикладних питань. Основні підходи до визначення змістового наповнення поняття «інформаційно-комунікаційна компетентність» закладено такими науковцями, як П. Беспаловою, О. Бігич, Л. Білоусовою, Л. Гавріловою, А. Гуржієм, С. Івановою, Л. Карташовою, М. Лапчиком, О. Спіріним та іншими, які вбачають його у здатності орієнтуватися в інформаційному просторі, отримувати інформацію й оперувати нею відповідно до власних потреб і вимог сучасного високотехнологічного інформаційного суспільства.

Утім, у питаннях, пов'язаних з інформаційно-комунікаційною компетентністю майбутнього фахівця галузі «Культура і мистецтво», недостатньо відображено потреби

системи освіти відповідно до фахового рівня їх підготовки.

Мета статті. З огляду на це окреслюється необхідність пошуку та реалізації ефективної моделі розвитку ІКТ-компетентності майбутніх фахівців галузі «Культура і мистецтво», обґрунтування і розроблення методики розвитку їхньої ІКТ-компетентності шляхом упровадження комплексу заходів з підготовки майбутніх фахівців галузі «Культура і мистецтво» щодо набуття професійних навичок застосування ІКТ. Інформаційно-комунікаційна компетентність майбутнього фахівця галузі «Культура і мистецтво» стає важливою умовою його успішної професійної діяльності, показником потенційних можливостей у сучасному цифровому суспільстві.

Виклад основного матеріалу дослідження. Проблема розвитку інформаційно-комунікаційної компетентності майбутніх фахівців галузі «Культура і мистецтво» нині є актуальною, оскільки інформатизація закладів культури, цифровізація мистецьких заходів та установ обумовлюють нагальну потребу майбутніх фахівців галузі «Культура і мистецтво» бути здатними до застосування ІКТ у професійній діяльності.

Поняття «інформаційна компетентність», «інформаційно-комунікаційна компетентність» на сучасному етапі розвитку освіти потрактовані неоднозначно. Так, експерти ЮНЕСКО [1] розкривають змістові наповнення ІКТ-компетентності з таких позицій: використання ІКТ (технологічна грамотність), освоєння та продукування знань, а також шести компонентів системи освіти (стратегія, навчальна програма, педагогіка, ІКТ, організація шкільної роботи й підготовка майбутніх педагогів).

З орієнтиром на сучасний ринок праці до пріоритетів сьогодення слід віднести вміння фахівця послуговуватись такими технологіями і знаннями, що задовольняють потреби інформаційного суспільства. Саме тому нині видається важливим не тільки виробити вправність володіти власними знаннями, а й бути готовим змінюватись і пристосовуватись до нових потреб ринку праці, оперувати інформацією, активно й відповідально діяти, знаходити рішення та навчатись упродовж життя.

Відтак осмислення ІКТ-компетентності у пропонованому дослідженні необхідне для вирішення таких проблем: засвоєння майбутнім фахівцем галузі «Культура і мистецтво» знань з ІКТ, володіння та застосування ІКТ; продукування нових знань під час навчання та професійної діяльності на засадах зміни змісту і форм навчання; приділення уваги поєднанню професійних

якостей майбутніх фахівців галузі «Культура і мистецтво» з освоєнням спеціалізованих інформаційних технологій (ІТ) та електронних освітніх ресурсів (ЕОР).

Тому одним з першочергових завдань системи вищої освіти майбутніх фахівців галузі «Культура і мистецтво» постає сприяння розвитку їх ІКТ-компетентності як такої, що вможливуватиме входження в інформаційне суспільство. Саме в середовищі вищої освіти, до пріоритетних функцій якої належить підготовка кадрів до життя в інформаційному середовищі, у тому числі майбутніх фахівців галузі «Культура і мистецтво», має бути переглянуто зміст освіти шляхом визначення завдань, відповідних новій парадигмі освіти та новим стандартам освіти, де визначено, зокрема, такі загальні компетентності [2]: здатність використання інформаційних та комунікаційних технологій; здатність до пошуку, оброблення та аналізу інформації з різних джерел; здатність використовувати сучасне програмне забезпечення.

У С. Гончаренка ознаки інформаційної компетентності приписуються «життєвій компетентності», у розкритті змісту якої основними залишаються «уміння оперувати такими технологіями і знаннями, де задовольняють потреби інформаційного суспільства, готують молодь до нових ролей в цьому суспільстві, ... оперувати й управляти інформацією» [3, с. 167].

На основі аналізу термінів «інформація», «інформаційні» процеси, «технології», «компетенції» та «компетентності» О. Спірін здійснив таку дефініцію поняття «інформаційно-комунікаційно-технологічна компетентність», або ІКТ-компетентність – це підтверджена здатність особистості застосовувати на практиці інформаційно-комунікаційні технології для задоволення власних індивідуальних потреб і розв'язування суспільно значущих, зокрема професійних, задач у певній предметній галузі. Синонімічними до терміна «ІКТ-компетентність» можна вважати низку понять, що нині використовуються в педагогічній науці: «комп'ютерна компетентність», «інформаційно-комп'ютерна компетентність», «інформаційно-технологічна компетентність» [4].

Упродовж останніх років ІКТ-компетентності майбутніх фахівців галузі «Культура і мистецтво» розглядають уже не як загальний чинник, а як такий, що спрямований на визначення ІКТ-компетентності з певного циклу дисциплін, а саме у вигляді фахових компетентностей: здатність використовувати сучасне програмне забезпечення; здатність здійснюва-

ти та підтримувати зв'язок із засобами масової інформації з метою просвітництва, популяризації та пропаганди досягнень аудіовізуального мистецтва, у тому числі із застосуванням можливостей радіо, телебачення, Інтернету; здатність проводити сучасне мистецтвознавче дослідження з використанням інформаційно-комунікаційних технологій; здатність застосовувати традиційні й альтернативні інноваційні технології (відео-, TV-, цифрове, медіа- мистецтва і т. ін.) у процесі створення мистецького проекту, його реалізації та презентації; здатність презентувати власний творчий, науковий продукт, використовуючи традиційні та інноваційні комунікаційні технології; здатність застосовувати засоби масової інформації для просвітництва, популяризації та пропаганди досягнень музичної культури. Ідеться про міру готовності майбутніх фахівців у галузі «Культура і мистецтво» самостійно, відповідально й ефективно використовувати ІКТ у власній професійній діяльності та під час викладання свого предмета.

Таким чином, *інформаційно-комунікаційну компетентність майбутнього фахівця галузі «Культура і мистецтво» визначаємо як здатність вирішувати навчальні та професійні завдання з використанням інформаційних і комунікаційних технологій, володіти програмними засобами для їх виконання.*

На думку Д. Дерев'янка [5, с. 49], «ефективність застосування ІКТ у навчальному процесі багато в чому залежить від умілого добору та використання програмного забезпечення персонального комп'ютера, яке можна розділити на три основні групи:

1) системне програмне забезпечення (операційні системи, сервісні програми, програмні оболонки);

2) прикладне програмне забезпечення (програми загального призначення – текстові і графічні редактори, бази даних, електронні таблиці тощо);

3) педагогічні програмні засоби (комп'ютерні програми для навчання)».

У процесі підготовки майбутніх фахівців галузі «Культура і мистецтво» щодо застосування ІКТ пропонуємо виокремити кілька етапів:

– початковий – оволодіння основами комп'ютерної грамотності;

– базовий – оволодіння сучасними ІКТ у вивченні фахових дисциплін;

– завершальний – розвиток інформаційно-комунікаційної компетентності стосовно предметної галузі майбутнього фахівця галузі «Культура і мистецтво».

Розділяємо позицію Я. Топольник про те, що «успішно долається цей поетапний шлях у тому разі, якщо впровадження інновацій відбувається у відповідному навчальному середовищі, тобто у штучно створеній системі навчання, яка породжує постійний (безперервний) потік навчальних впливів» [6, с. 128].

Огляд наявних підходів до залучення засобів комп'ютерних технологій у підготовку майбутніх учителів музики дозволив Л. Гавріловій та В. Федоричину дійти висновку про те, що «перспективним в оновленні сучасної мистецької, зокрема музичної, освіти є широке впровадження дистанційних курсів із музично-теоретичних та музично-історичних дисциплін, а також створення хмаро орієнтованого навчального середовища для професійного навчання майбутніх учителів музики» [7, с. 222]. Для часткового розв'язання проблеми Л. Гаврілова пропонує авторську систему формування професійної компетентності майбутніх учителів музики засобами мультимедійних технологій, що обмежується суто електронними (мультимедійними) навчальними ресурсами [8], які відповідно представила у вигляді мультимедійних підручників [9] та дистанційних курсів [10].

Відтак інформаційно-комунікаційна компетентність майбутнього фахівця галузі «Культура і мистецтво» передбачає наявність базової компетентності, якою є інваріант знань, умінь і досвіду, необхідний студенту для вирішення освітніх і професійних завдань засобами ІКТ загального призначення та предметно-орієнтованої компетентності, що спрямована не лише на формування готовності і здатності до впровадження та якісного використання ІКТ в освітній діяльності, а й на освоєння спеціалізованих інформаційних технологій, електронних освітніх ресурсів, дистанційних курсів, розроблених відповідно до вимог змісту навчальних дисциплін.

Ґрунтуючись на цих передумовах, будемо розглядати ІКТ-компетентності майбутніх фахівців галузі «Культура і мистецтво» як трирівневу систему.

Початковий етап передбачає формування технічних навичок користувацьких знань й умінь: початкові прийоми роботи з комп'ютером, основи роботи з текстовою та графічною інформацією, основи роботи в мережі Інтернет і все те, що складає змістове наповнення початкового рівня комп'ютерної підготовки кожного майбутнього фахівця галузі «Культура і мистецтво».

На базовому етапі відбувається формування вмінь і навичок застосування ІКТ як ефективного засобу підвищення якості освіти при вивченні фахових дисциплін.

Результуючий етап розвитку ІКТ-компетентності майбутнього фахівця галузі «Культура і мистецтво» формуємо на основі початкового та базового рівнів, вкладаючи у їх зміст здатність використовувати сучасні ІКТ у галузі; застосовувати наукові методи обробки інформації, проведення теоретичного й експериментального дослідження засобами ІКТ; самостійно створювати методичні та дидактичні матеріали за допомогою стандартних і спеціалізованих програм, вебресурси та дистанційні курси, використовувати онлайн-сервіси для галузі «Культура і мистецтво».

Упровадження веборієнтованих ресурсів і сучасних видів електронного навчання забезпечує можливість нового конструювання змісту навчального матеріалу, а також організації освітньої діяльності майбутнього фахівця у галузі «Культура і мистецтво» із застосуванням інформаційного освітнього середовища.

Підґрунтям інформаційно-комунікаційної компетентності майбутнього фахівця галузі «Культура і мистецтво» слугує реалізація можливостей ІКТ, які дають змогу організувати для нього такі види діяльності, як:

1) реєстрація, збір, накопичення, зберігання, опрацювання, систематизація та передавання інформації, яка представлена в різних формах з можливістю створення інформаційного освітнього середовища;

2) візуалізація інформації з можливістю підкріплення текстового повідомлення візуальним рядом – графічними зображеннями, анімаційними сюжетами або відео-сюжетами;

3) інтерактивна взаємодія користувача з програмною системою, що передбачає обмін інформацією за допомогою текстових, графічних, символічних й інших команд та відповідями, реалізацією сучасних засобів ведення «діалогу» із забезпеченням можливості вибору варіантів змісту навчального матеріалу, режиму роботи;

4) автоматизований контроль (самоконтроль) результатів навчальної діяльності, корекція за результатами контролю, тренування, тестування з використанням тестових програм і тренажерів;

5) забезпечення комунікації (відеоконференція, вебінар, форум, чат, які реалізу-

ють можливості відеоконференцзв'язку через Інтернет).

Залучення ІКТ в освітній процес зумовлює висунення певних вимог до технічних засобів для пошуку, збору, аналізу, подання, передавання інформації, у тому числі комп'ютерного зв'язку, систем уведення-виведення звуку та зображення, комп'ютерного управління для всього спектра освітніх застосувань, постійно доступних учасникам освітнього процесу; відповідних програмних засобів, зокрема, віртуальних середовищ навчальної діяльності, інформаційно-довідкових ресурсів; організаційної інфраструктури, у т. ч. інтернет-центрів, медіатек, структур методичної підтримки і підготовки кадрів тощо.

Результатом упровадження ІКТ у професійну підготовку майбутніх фахівців у галузі «Культура і мистецтво» та активізації їхньої діяльності повинні стати:

– скорочення термінів пошуку та опанування навчальним матеріалом;

– збільшення обсягу засвоєної навчальної інформації;

– прискорення процесу формування знань, умінь і навичок, загальних і професійних компетентностей;

– зацікавленість в отриманні та продукуванні знань завдяки інноваційним формам і методам навчання.

Діагностування ІКТ-компетентності майбутніх фахівців у галузі «Культура і мистецтво» під час експериментального дослідження проводили шляхом тестування та перевірки практичних завдань. Важливим для своєчасної корекції процесу розвитку їхньої ІКТ-компетентності вважаємо вхідний, поточний, модульний і підсумковий контроль. Вхідний контроль уміщував завдання на визначення рівня попередньої підготовки студентів; знань і вмінь щодо використання ІКТ; встановлення рівня володіння персональним комп'ютером. Основними завданнями поточного та модульного контролю були такі, як: спонукання студентів до самонавчання; оцінювання ступеня та якості засвоєння змісту програм дисциплін; виявлення труднощів та прогалин у знаннях і вміннях студентів з метою надання їм консультативної допомоги.

На початковому й завершальному етапах експерименту контрольній та експериментальній групам запропонували в опитувальнику виділити пріоритетні види діяльності. Як наслідок – отримали відповіді розподілені таким чином (табл. 1):

Порівняльні результати вибору форм і методів діяльності майбутніми фахівцями галузі «Культура і мистецтво» (у %)

Види форм і методів діяльності	Контрольні групи		Експериментальні групи	
	Початок	Кінець	Початок	Кінець
Традиційні форми та методи:	68	54	65	18
Лекції	46	32	41	3
Бесіда	8	10	12	6
Розповідь-пояснення	14	12	12	9
Інноваційні форми і методи впровадження ІКТ	32	56	35	82
Відеолекції	16	34	18	32
Навчальні проєкти	9	13	7	28
Практичні заняття із застосуванням програмного забезпечення	7	9	10	22

На нашу думку, значно кращими виявилися результати учасників експериментальної групи, оскільки вони надали перевагу інноваційним формам підготовки, які передбачають застосування ІКТ, що є можливим лише для майбутніх фахівців у галузі «Культура і мистецтво» з усвідомленим підходом до рівня розвитку їх власної ІКТ-компетентності.

Шляхом додавання результатів практичної діяльності та тестування майбутніх фахівців галузі «Культура і мистецтво» на предмет визначення рівня ІКТ-компетентності з'ясували викладене нижче (рис. 1):

- високий рівень ІКТ-компетентності (від 90 до 100 балів) мають 9% осіб;
- достатній рівень ІКТ-компетентності (від 74 до 89 балів) – 68%;
- середній рівень ІКТ-компетентності (від 60 до 73 балів) – 16%;
- недостатній рівень ІКТ-компетентності (до 59 балів) – 7%.

Рис. 1. Рівень інформаційно-комунікаційної компетентності майбутніх фахівців галузі «Культура і мистецтво»

Загалом 77% майбутніх фахівців галузі «Культура і мистецтво» мають високий і достатній рівні інформаційно-комунікаційної компетентності, що цілком задовольняє наші очікування.

Висновки і перспективи подальших досліджень. Отже, аналіз та узагальнення наукової і психолого-педагогічної літератури, пов'язаної з досліджуваною проблемою, уможливило простежити генезис поняття: «компетентність», «інформаційна компетентність», «інформаційно-комунікаційна компетентність» та уточнити ключове поняття «інформаційно-комунікаційна компетентність майбутнього фахівця галузі «Культура і мистецтво».

Разом з тим, зауважимо, що залучення майбутніх фахівців у галузі «Культура і мистецтво» у процес інформатизації освіти відбувається не такими швидкими темпами, як зростає рівень вимог до ІКТ-компетентності. Тому варто окреслити особливості розвитку ІКТ-компетентності майбутніх фахівців галузі «Культура і мистецтво» у закладах вищої освіти та виробити підходи до організації підготовки цієї категорії для подальшого розвитку інформаційно-комунікаційної компетентності.

Список бібліографічних посилань

1. The UNESCO ICT Competency Framework for Teachers. Version 2.0. 2011. 95 p. URL: <http://unesdoc.unesco.org/images/0021/002134/213475e.pdf>. (дата звернення: 17.03.2021)
2. Затверджені стандарти вищої освіти. URL: <https://mon.gov.ua/ua/osvita/visha-osvita/naukovo-metodichna-rada-ministerstva-osviti-i-nauki-ukrayini/zatverdzeni-standarti-vishoyi-osviti>. (дата звернення: 18.03.2021)
3. Гончаренко С.У. Український педагогічний енциклопедичний словник. Вид. 2-е, доп. й виправл. Рівне: Волинські обереги, 2011. 552 с.
4. Спірін О.М. Інформаційно-комунікаційні та інформаційні компетентності як компоненти системи професійно спеціалізованих компетентностей вчителя інформатики. *Інформаційні технології і засоби навчання*, 2009. №5(13). URL: <http://eprints.zu.edu.ua/3733/2/09somtio.htm> (дата звернення: 17.03.2021)
5. Дерев'яно Д.В. Використання інформаційно-комунікативних технологій в умовах педагогічної освіти. *Вісник Черкаського університету. Серія «Педагогічні науки»*, 2018. Вип. № 6.2018. С. 47–51.
6. Топольник Я.В. Передумови впровадження інформаційно-комунікаційних технологій у процес під-

- готовки майбутніх педагогів. *Вісник Черкаського університету. Серія «Педагогічні науки»*, 2018. Вип. № 6. С. 127–132.
7. Гаврілова Л., Федоришин В. Проблема формування професійної компетентності майбутніх учителів музики засобами комп'ютерних технологій у теорії вітчизняної мистецької освіти. *Професіоналізм педагога: теоретичні й методичні аспекти: збірник наукових праць*, 2017. Вип. 5. Ч. 1. С. 213–225.
 8. Гаврілова Л.Г. Формування професійної компетентності майбутніх учителів музики засобами мультимедійних технологій: монографія. Київ: Вид-во НПУ ім. М.П. Драгоманова, 2014. 403 с.
 9. Гаврілова Л.Г. Реалізація сучасних вимог до електронних навчальних засобів у мультимедійних підручниках з історії музичного мистецтва. Проблеми підготовки сучасного вчителя: *Збірник наукових праць Уманського державного педагогічного університету імені Павла Тичини*, 2014. Вип. 10. Ч. 3. С. 29–35.
 10. Гаврілова Л.Г. Елементи дистанційної освіти у підготовці майбутніх учителів початкових класів і музики: використання веб-сайту як електронного освітнього ресурсу. *Педагогічні науки: теорія, історія, інноваційні технології*, 2014. №4 (38). С. 323–331.
- References**
1. The UNESCO ICT Competency Framework for Teachers. Version 2.0. (2011). Retrieved 17/03/2021, from <http://unesdoc.unesco.org/images/0021/002134/213475e.pdf>.
 2. Approved standards of higher education. Retrieved 18/03/2021 from <https://mon.gov.ua/ua/osvita/visha-osvita/naukovo-metodichna-rada-ministerstva-osviti-i-nauki-ukrayini/zatverdzeni-standarti-vishoyi-osviti> [in Ukr.]
 3. Goncharenko, S.U. (2011). Ukrainian pedagogical encyclopedic dictionary. Second ed., supplem. and correct. Rivne: Volyn oberegy [in Ukr.]
 4. Spirin, O.M. (2009). Information-communication and information competencies as components of the system of professionally specialized competencies of a computer science teacher. *Information technologies and teaching aids*, 5 (13). Retrieved 17/03/2021, from <http://eprints.zu.edu.ua/3733/2/09somtio.htm> [in Ukr.]
 5. Derevyanko, D.V. (2018). Use of information and communication technologies in the conditions of pedagogical education. *Bulletin of Cherkasy University. Series «Pedagogical Sciences»*, 6: 47–51 [in Ukr.]
 6. Topolnik, Ya.V. (2018). Prerequisites for the introduction of information and communication technologies in the process of training future teachers. *Bulletin of Cherkasy University. Series «Pedagogical Sciences»*, 6: 127–132 [in Ukr.]
 7. Gavrilo, L. & Fedoryshyn, V. (2017). The problem of forming the professional competence of future music teachers by means of computer technology in the theory of domestic art education. *Teacher professionalism: theoretical and methodological aspects: a collection of scientific papers*, 5. Vol. 1: 213–225 [in Ukr.]
 8. Gavrilo, L. (2014). Formation of professional competence of future music teachers by means of multimedia technologies: monograph. Kyiv: NPU M.P. Dragomanov [in Ukr.]
 9. Gavrilo, L. (2014) Implementation of modern requirements for electronic teaching aids in multimedia textbooks on the history of music. *Problems of modern teacher training: Collection of scientific works of Uman State Pedagogical University named after Pavel Tychnya*, 10. Vol. 3: 29–35 [in Ukr.]
 10. Gavrilo, L. (2014). Elements of distance education in the training of future teachers of primary school and music: the use of the website as an electronic educational resource. *Pedagogical sciences: theory, history, innovative technologies*, 4 (38): 323–331 [in Ukr.]

APSHAI Fedir

Applicant of the Department of Information and Communication Technologies
and Methods of Teaching Computer Science,
Rivne State University of Humanities

DEVELOPING ICT COMPETENCE OF FUTURE PROFESSIONALS OF THE CULTURE AND ART INDUSTRY

Summary. Introduction. The problem of developing ICT competence of future professionals of the culture and art industry, who must be able to use modern ICT tools to solve practical professional problems and carry out professional activities becomes very important in modern society. The future professionals of the culture and art industry must be fluent in the information educational environment, to has technological and information-communication techniques of professional activity and skills of their application to solve practical problems, be able to use for this purpose appropriate software.

Purpose. It is necessary to developing the ICT competence of future professionals of the culture and art industry.

Methods. For do it we used the following research methods: analysis of scientific literature, state educational standards and curricula of higher education institutions to determine the state of development of this problem and the choice of research areas; generalization and systematization of the obtained results; testing, questionnaires - to determine the level of the ICT competence of future professionals of the culture and art industry; observation - for systematic detection and control of the process developing of ICT competence; method of graphical presentation of empirical data to visualize the results.

Results. Diagnosis of the level of the ICT competence of future professionals of the culture and art industry made by questioning, testing and practical tasks. In the questionnaire, we proposed to identify priority activities:

traditional and ICT. Students preferred innovative forms of training that involve the use of ICT, which is a manifestation of awareness of the importance of developing their own ICT competence. By adding the results of practical activities and testing of future professionals of the culture and art industry to determine the level of ICT competence found that a total of 77% of them have a high and sufficient level of information and communication competence.

Originality. In the research it was proposed to define the information and communication competence of future professionals of the culture and art industry as the ability to solve educational and professional problems using information and communication technologies, to use software for their implementation. The stages of training future professionals of the culture and art industry on the use of ICT was identified as: initial, basic, final.

Thus, the information and communication competence of the future professionals of the culture and art industry implies the presence of basic competence, which is an invariant of knowledge, skills and experience needed by students to solve educational and professional problems by general purpose ICT and subject-oriented competence. On the formation of readiness and ability to implement and qualitative use of ICT in educational activities, but also on the development of specialized information technologies, electronic educational resources and distance learning courses, developed in accordance with the requirements of the content of academic disciplines.

Conclusion. Thus, the analysis and generalization of scientific literature and regulations, allowed to trace the genesis of the basic concepts of the research, and to determine the key concept of the study «information and communication competence of the future professionals of the culture and art industry».

At the same time, it should be noted that the involvement of future professionals of the culture and art industry in the process of informatization of education is not as fast as the level of requirements ICT competence. There-

fore, it is necessary to outline the features developing of the ICT competence of future professionals of the culture and art industry in higher education.

Keywords: ICT competence; future professionals; culture and art industry; analysis; testing; questionnaires; level of ICT competence.

Одержано редакцією: 13.05. 2021
Прийнято до публікації: 24.05. 2021